

Victor Pürschel: Den sidste Bemærkning giver mig Anledning til at udtale Haab om, at vi ved den kommende Afstemning maa se ikke blot dem, der stemmer for, og dem, der stemmer imod, men ogsaa dem, der undlader at stemme.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at afdøde Professor Goos havde mere Kendskab til Nævningeinstitutionen, end det ærede Medlem vil kunne naa at tilegne sig i Resten af sit Liv, og derfor talte han med større Autoritet, end det ærede Medlem kan haabe nogen Sinde at opnaa. Det er rigtigt, at der under Retsudviklingen i et Land kan ske dette, at Lovbud fra alle Sider føles forældede, og at der som Følge deraf ikke finder Paatale Sted, naar de overtrædes. Men det, der er sket i Danmark, er, at Nævningeinstitutionen har sat sig ud over en Straffelov, der lige var vedtaget af den danske Rigsdag, i Tilfælde, hvor intet Bevissspørgsmaal gjorde det tvivlsomt, at Loven var overtraadt, det blev fra alle Sider erkendt, at den var overtraadt. Det var en ganske ny Lov, vedtaget enstemmigt af den danske Rigsdag. Og saa vover man at tale om Demokrati, naar 5 Medlemmer tilsidesætter en saadan Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Hvad Professor Goos's Lovkendskab har med denne Sag at gøre, kan jeg i og for sig ikke se, og i hvert Fald kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel fandt sig foranlediget til at komme med Bemærkninger derom. At den Lov, Nævningerne efter det ærede Medlems Mening overtraadte, lige var vedtaget — ja, deri ligger ikke noget som helst Bevis. Det kan jo være, at Loven ved sin Vedtagelse var forældet — den Slags kan udmærket tænkes. Og bortset herfra har man ikke forsøgt at faa nogen af de Nævninger dømt, som efter det ærede Medlems Mening har overtraadt Loven og gjort noget, der var forkert. Det kan være, at det er, fordi disse Nævninger trods alt i Henhold til den bestaaende Lovgivning og den bestaaende Retsopfattelse havde Lov til at afsige de Kendelser, de nu engang afsagde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Naar en Mand, der kæmper for Demokratiet, som det ærede Medlem gør det her i Dag efter den seneste Parole fra Hovedkvarteret, er det forbavsende, at han har den Dristighed at staa op og tale om, at en Lov ved sin Vedtagelse er forældet. Hvad vil det sige? Repræsenterer den danske Rigsdag paa disse Punkter ikke det, som det danske Folk anser for at være rigtigt i Nutiden? Hvad vil det ellers sige, at man er Demokrat? Hvis et hvilket som helst Menneske kan staa op og sige: Det, som den danske Rigsdag enstemmigt har vedtaget, er noget forældet noget — hvor er saa dette henne, at det er Folkeviljen, der skal finde Udtryk i Lovene her i Landet? Hvad er det andet end tomme Talemaader?

Naar det ærede Medlem siger, at det efter min Mening er urigtige Domme, saa er det ganske forkert. Jeg kan nævne en saadan Autoritet som Dr. Leunbach, der har skrevet i en Pjece, at han utvivlsomt vilde være blevet dømt ved en juridisk Domstol for det, som han blev frifundet for ved Nævningetinget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschels sidste Bemærkning beviser jo ikke, at Nævningetingene ikke havde Ret til at afsige de Frifindelskendelser, de afsagde, og det var det, som skulde bevises. — Saa er der det Spørgsmaal, hvorvidt en Lov kan være forældet, umiddelbart efter at den er vedtaget. Jeg tillod mig at spørge det ærede Medlem: Kan dette ikke tænkes? Det ærede Medlem svarede ikke paa det, men sagde blot, at Rigsdagen skal være Udtryk for Folkets Mening o. s. v., o. s. v. Det skulde de Konservative have tænkt paa, da de lavede saa megen Alarm over Militærsagen og hævdede, at det, Rigsdagen vedtager i denne Sag, ikke er i Overensstemmelse med Folkets Mening. Lad os blot holde op med den Slags og erkende, at saaledes som Udviklingen gaar, kan det godt tænkes, at ogsaa en Straffelov, vedtaget af Rigsdagen, hinker bag efter Udviklingen og ikke er i Overensstemmelse med Folkets Retbevidsthed paa et og andet Punkt. Man maa gøre sig klart, at de Nævninger, der har afsagt disse Svangerskabskendelser, i høj Grad har været i Stand til at tage noget i Betragtning, som juridiske Dommere af for-